

Man må kunne forholde sig til, om man i det mindste ikke fra Socialdemokratiets side vil være med til at diskutere den problemstilling, at der er nogle mennesker, vi har låst sådan fast, at vi siger: Du skal gøre sådan. Også selv om det ikke kan bevises med nogen rimelighed, at det fører til et arbejde, så skal du gøre sådan. Det kan være at deltage i et tåbeligt kursus, eller hvad ved jeg, som vi nogle gange hører om ude fra kommunerne. Og hvis ikke du gør det, tager vi alle penge fra dig. Og hvis du i øvrigt prøver at løbe med aviser om morgenen, prøver at få lidt mere at gøre med i dagligdagen til glæde for børnene, så tager vi pengene fra dig.

Er det ikke et system med en så stor urimelighed, at Socialdemokratiet kan være med til at diskutere, om det måske ikke er gået lidt for vidt?

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Jeg vil gerne slutte mig til CD's ordfører, som udtalte sig om SOS-uddannelserne. Jeg kunne godt tænke mig, at det blev lidt mere attraktivt at komme ind på SOS-uddannelserne, og det kunne man jo eventuelt gøre ved at gøre aflønningen lidt bedre. Jeg ved godt, at det er et arbejdsmarkedspolitisk spørgsmål, men man kunne gøre det lidt mere attraktivt også for de mere modne mænd og kvinder, når de måske på et eller andet tidspunkt er ophørt med et eller andet job og gerne vil prøve noget nyt, så at komme ind på en SOS-uddannelse.

Jeg giver CD's ordfører ret i, at disse uddannelser er lidt attraktive. Det er faktisk ligesom med PGU-uddannelserne, de er jo faktisk ikke rigtig anerkendt. I dag ved man jo, at SOS-assistenten skal man tage, for det er dem, man kan få, og man kan faktisk ikke få andre i den sektor. Men jeg kunne godt tænke mig, at det blev lidt mere attraktivt, og at vi fik nogle flere mennesker ind dér. For det er jo det, det hele står og falder med: hænder i ældrepæjen.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil starte med hr. Frank Aaen. Nu har vi jo snakket lidt om aktivering. Og det er jo en kendt sag, at hr. Frank Aaen ikke bryder sig om ordet og heller ikke begrebet. Men det er heller ikke det, der er ærindet i dag, og det forstod jeg godt. De regler er altså nu engang aftalt, som de

er, men er det nødvendigt at kigge på dem, så har vi aldrig nogen sinde afvist det, slet ikke. Som jeg også sagde, er vi optaget af, at folk har rimelige vilkår. Selvfølgelig er vi da det.

Så vil jeg godt sige noget, hvor jeg kan være lidt mere konkret, nemlig i forhold til fru Annie Lunde Hansens og fru Inge Refshauges spørgsmål om, hvordan vi får fat i de unge. Jeg tror, at der er flere strenge at spille på her. Jeg tror, at det er helt afgørende, at vi sørger for, at man har et bedre arbejdsmiljø, når man arbejder med de ting. Lønnen vil jeg ikke kommentere, for det er ligesom ikke vores opgave her at lave lønforhandlinger, men jeg tror da, at hvis man er en gruppe, der er efterspørgsel på, så er det jo ikke ukendt andre steder, at man så også har nemmere ved at få en højere løn.

Så jeg tror faktisk, at den gruppe her står ret stærkt i den kommende tid, uden at jeg skal kommentere, om det er det, der skal til. Men jeg tror, det er fuldstændig afgørende, at vi kan sige: Det område her skal være et højere statusområde, når det drejer sig om arbejdet, end det er i dag, for hvis man har en fornemmelse af, at man risikerer at blive slidt op, får et dårligt helbred, at lønnen ikke er særlig stor, og hvis man så oven i købet kan sige, at man måske heller ikke altid får den store anerkendelse for, hvad man laver, fordi man ikke kan nå det, så er det for mig at se meget logisk, at store grupper så vælger noget andet, selv om de måske godt kunne tænke sig at komme ind i det område her.

Så vil jeg godt sige om dem, fru Inge Refshauge spørger om helt konkret, nemlig de lidt mere modne, at jo, der blev i forbindelse med sidste finanslov lavet en aftale om servicejob. De har ikke sådan oplevet den store succes indtil nu af gode grunde, tror jeg, fordi det simpelt hen ikke har været muligt for kommunerne at få dem ind i deres planlægning sidste år. Der kom de for sent.

Men jeg tror faktisk, at det vil give noget, når vi nu når næste budgetlægning ude i kommunerne, for det er jo netop et forsøg på at få fat i nogle af de lidt mere modne, som måske godt kunne tænke sig at bruge nogle år inden for det område her. Jeg mener, at vi skal være uhyre kreative for at skaffe de mennesker, vi får brug for. Det er et meget, meget stort problem, og der skal ingen gode ideer i hvert tilfælde været prøvede.